

Sediu permanent al Camerei Deputaților
Legislative

Nr. 814 din 28.10.2019
Pex 15/2019

ROMÂNIA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Introdus pe 1/3447/17C
20/19 Luna 10 Ziua 25

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/2606 C/28.10.2019

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR
Propunere Legislativă
pl.x/ 15/2019/11.11.2019

București, 24 octombrie 2019

Domnului Ion-Marcel Ciolacu
ședintele Camerei Deputaților

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea
Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei**

Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE) instituie noi reglementări în ceea ce privește desfășurarea activității autorității de reglementare, finanțarea acesteia, conducerea și Comitetul de reglementare al ANRE, atribuțiile și competențele ANRE în sectorul energiei electrice și energiei termice produse în cogenerare, precum și în sectorul gazelor naturale.

Primul punct al articolului unic din legea transmisă la promulgare intervine asupra art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 33/2007, completând textul normativ în vigoare cu o teză nouă, potrivit căreia: „În exercitarea atribuțiilor sale stabilite de prezentul act normativ, activitatea ANRE nu va fi îngădită de nicio altă autoritate”.

Menționăm că atribuțiile și competențele ANRE în sectorul energiei electrice și energiei termice produse în cogenerare sunt stabilite de art. 9 al O.U.G. nr. 33/2007, iar cele în sectorul gazelor naturale, de art. 10 al respectivului act normativ. Acestea se completează, în aplicarea art. 12 al O.U.G. nr. 33/2007, și cu atribuțiile specifice domeniului eficienței energetice, precum și cu cele din sfera

serviciilor comunitare de utilități publice, respectiv a serviciului public de alimentare cu energie termică. În plus, exercitarea atribuțiilor unei instituții nu implică doar activități de specialitate, ci și activități-suport, mare parte dintre acestea fiind circumscrise exercitării atribuțiilor unor instituții specializate (cu titlu de exemplu, Curtea de Conturi exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întreținere a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, iar Agenția Națională pentru Achiziții Publice stabilește și implementează sistemul de verificare și control al aplicării unitare a dispozițiilor legale și procedurale în domeniul achizițiilor publice).

În opinia noastră, din dispoziția nou introdusă prin pct. 1 al legii transmise la promulgare s-ar putea înțelege că norma vizează scoaterea tuturor activităților ANRE de sub incidența exercitării competențelor stabilite prin lege pentru alte instituții, fără indicarea explicită a unor limitări sau circumstanțieri rezultate din obligativitatea respectării dispozițiilor legale sau emise în aplicarea legii de către alte autorități. Or, o asemenea reglementare nu se justifică în mod obiectiv și rațional, și nu oferă garanțiile minimale în legătură cu o bună funcționare a ANRE, motiv pentru care considerăm că se impune reanalizarea dispoziției menționate.

La pct. 2 și pct. 8 ale articolului unic din legea transmisă la promulgare, modificarea art. 1 alin. (7) și, respectiv, abrogarea lit. ab) a art. 9 alin. (1) din O.U.G. nr. 33/2007 sunt susceptibile de a încălca standardele unei gestionări transparente și responsabile a domeniului energiei. Astfel, cu privire la documentul prevăzut la art. 1 alin. (7), în prezent O.U.G. nr. 33/2007 dispune că „ANRE întocmește un raport anual privind determinarea prețurilor și tarifelor reglementate aprobate pentru anul următor și îl transmite celor două Camere ale Parlamentului până la data de 1 noiembrie a fiecărui an”. În forma sa modificată, dispoziția face trimitere la un „raport anual de activitate pentru anul anterior”, care „va cuprinde în mod obligatoriu o secțiune cu privire la rezultatele monitorizării funcționării piețelor de energie electrică și gaze naturale, precum și o secțiune referitoare la evoluția prețurilor și tarifelor reglementate de ANRE”, eliminându-se astfel accesul la informații utile nu doar publicului larg ci, mai ales, unor instituții care includ valorile acestor indicatori în prognozele naționale. În mod similar, abrogarea lit. ab) a art. 9 alin. (1) din O.U.G. nr. 33/2007 echivalează cu limitarea accesului la informații relevante în legătură cu tarifele reglementate aferente serviciilor specifice sectorului energiei electrice. În opinia noastră, o abordare de acest gen poate fi în dezacord cu bunele practici în materie de transparență și responsabilitate.

La pct. 5 al articolului unic din legea transmisă la promulgare - ce intervine asupra art. 4 alin. (14) lit. c) pct. 3 și pct. 4 din O.U.G. nr. 33/2007 - se abrogă două dintre cazurile de revocare din calitatea de membru al Comitetului de reglementare al ANRE, respectiv: „3. exercitarea funcției cu gravă neglijență care are ca urmare

perturbarea semnificativă a sectoarelor și/sau piețelor de energie electrică, termică sau ale gazelor naturale” și „4. încălcarea gravă sau îndeplinirea cu rea-credință a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență”.

În opinia noastră, abrogarea acestor două cazuri de încetare a mandatului de membru al Comitetului de reglementare al ANRE nu se justifică obiectiv și rațional, echivalând cu o diminuare a răspunderii persoanelor vizate cu privire la modul în care își exercită atribuțiile, cu atât mai mult cu cât atât neglijența cu efecte negative în piață, cât și încălcarea gravă sau îndeplinirea cu rea-credință a prevederilor O.U.G. nr. 33/2007 au fost considerate, din perspectiva dreptului european, „*abateri în conformitate cu dreptul intern*”. Astfel, art. 35 alin. (5) lit. (b) din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009, precum și art. 39 alin. (5) lit. (b) din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 impun ca legea națională să prevadă situații de eliberare din funcție în cursul mandatului, inclusiv în caz de comitere a unei abateri în conformitate cu dreptul intern (Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE și Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE).

Ținând cont de acest aspect și având în vedere și potențialul impact pe care unele decizii eronate adoptate în domeniul aflat în gestiunea ANRE l-ar putea avea atât asupra pieței respective dar, mai ales asupra populației, considerăm că abrogarea pct. 3 și pct. 4 ale art. 4 alin. (14) lit. c) din O.U.G. nr. 33/2007 nu numai că nu se justifică, ci dimpotrivă, că s-ar impune o soluție legislativă care să conducă la consolidarea regimului sancționator, iar nu la relaxarea lui. Apreciem că o asemenea perspectivă ar avea consecințe directe și în ceea ce privește asigurarea realizării obiectului de activitate al ANRE în condiții de eficiență, așa cum prevede chiar art. 1 alin. (1) din O.U.G. nr. 33/2007.

Aceasta cu atât mai mult cu cât prin legea transmisă la promulgare se instituie și atribuția președintelui ANRE (membru al Comitetului de reglementare) de a aproba - prin ordin - cheltuielile de capital ale ANRE, indiferent de valoarea lor. În acest sens, potrivit articolului unic pct. 2 din legea supusă reexaminării, noul alin. (9) al art. 2 din O.U.G. nr. 33/2007 prevede: „Prin derogare de la prevederile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile de capital ale ANRE sunt aprobate prin ordin al președintelui ANRE indiferent de valoarea lor.”

Coroborat cu relaxarea regimului sancționator, apreciem că derogarea de la aplicarea prevederilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice în ceea ce privește cheltuielile de capital nu are o justificare obiectivă, iar prin faptul că prin înlăturarea aplicabilității cadrului legislativ general nu se instituie nicio altă

regulă/normă alternativă care să guverneze în materie, soluția legislativă prevăzută la alin. (9) al art. 2 din O.U.G. nr. 33/2007 este susceptibilă să conducă la arbitrariu în cheltuirea banilor publici. Cu alte cuvinte, perspectiva înlăturării de la aplicare a dispozițiilor Legii finanțelor publice nr. 500/2002 în ceea ce privește aprobarea cheltuielilor de capital ale ANRE – fără niciun fel de rigoare sau standard de ordin legal – poate conduce la o înțelegere denaturată a noțiunii de independență a acestei autorități de reglementare, dar și la o viziune eronată asupra cheltuirii și controlului banului public. O asemenea justificare nu poate fi cu atât mai mult primită cu cât, potrivit legislației europene (Directiva 2009/72/CE și Directiva 2009/73/CE) autonomia, ca instrument ce asigură protejarea independenței autorității de reglementare este gândită ca aparținând autorității însăși și nu poate fi compatibilă cu acordarea unei puteri discreționare președintelui acesteia. Din această perspectivă, considerăm că actualul cadru normativ este compatibil cu noțiunea de alocare bugetară anuală separată și de autonomie în execuția bugetului alocat, așa cum impun normele europene antereferte, riscul de imixtiune al unor terțe instituții sau autorități fiind nefondat. Surmontarea unor pretinse potențiale blocaje nu se poate realiza în niciun caz prin instituirea unor norme ce permit subiectivismul și arbitrariul în cheltuirea resurselor publice, chiar dacă acestea au natura juridică a unor venituri proprii și nu aceea a unor alocări bugetare.

Pct. 13 al articolului unic din legea transmisă la promulgare elimină, urmare a abrogării lit. r) a art. 10 alin. (1) din O.U.G. nr. 33/2007, atribuția ANRE de avizare a studiilor de fezabilitate, întocmite în vederea concesiunii serviciului de distribuție a gazelor naturale. Considerăm necesară reevaluarea soluției legislative, cu luarea în considerare a faptului că, potrivit Metodologiei de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, instituită prin ordin al președintelui ANRE, investițiile vizate de studiile de fezabilitate se includ în Baza activelor reglementate, utilizată la stabilirea tarifelor de distribuție, situație în care este recomandată menținerea posibilității de exprimare în mod aprioric a unui punct de vedere al autorității de reglementare. În plus, eliminarea avizului ANRE echivalează cu eliminarea controlului exercitat de către un terț (ANRE) cu privire la rentabilitatea distribuțiilor vizate și fezabilitatea soluțiilor tehnice propuse pentru sistemele de distribuție, caz în care există un risc considerabil de nerecunoaștere în tarife a investițiilor care se dovedesc neconforme cu cerințele ANRE.

La art. unic pct. 17 din legea supusă reexaminării, se introduce la art. 11 din O.U.G. nr. 33/2007 un nou alineat, alin. (1'), ce prevede că: „la solicitarea autorităților publice centrale, președintele ANRE poate emite avize sau puncte de vedere pentru proiectele de acte normative de legislație primară – legi, ordonanțe ale Guvernului, cu privire la aspecte specifice ariei de competență a autorității”. Apreciem că norma este neclară, întrucât nu se poate stabili dacă în avizul sau

punctul de vedere emis, președintele ANRE exprimă o poziție proprie sau a autorității de reglementare, motiv pentru care se impune reanalizarea acesteia.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS**